

Lễ Noel là một dịp vui mừng. Những điều vui vẻ chúng tôi, những người lãnh đạo tôn giáo, các linh mục x, là dịp lo lắng.

Nếu bạn muốn ra có chính sách tôn trọng và cải thiện đời sống tôn giáo, nên thời kỳ đầu, hãy rất chú trọng đến việc đón tiếp mừng lễ Noel trọng thể.

Một chính sách phá vỡ: tô điểm, cải thiện các hình thức bên ngoài, rút cái ruột thâm sâu bên trong. Vì vậy, trên thế giới, vào thời kỳ đó, cũng có cái vớ nộm mừng Noel. Các nước phương Tây có khuynh hướng biến nó thành lễ hội cho phần đông: đi uống phở và ăn réveillon (đĩ nhiên là múa hát, ăn chơi trầy lóc) người ta cho là cốt lõi của lễ.

Các nước Công giáo sấm nhốt là Liên Xô, cải thiện mừng lễ rất trọng thể. Dĩ nhiên với những hình thức bên ngoài: ăn chơi, tiệc tùng. Có lẽ đêm là để cho có bầu khí khác thường. Người phương Tây rất quý trọng lễ Noel là thế. Không chỉ là “quả gia”, mà còn là “quả t”. Người thành phố Việt Nam cũng dấn thân tham gia các phong trào quả t đó.

Hội Ký: Những câu chuyện về một thời: Lễ Noel - Giáng Sinh

Tác Giả: +GM. Phaolô Lê Đức Trọng

Thứ Sáu, 11 Tháng 12 Năm 2009 10:34

Nhì thành phố, là vì trước đây sống cộng nhợng ở Pháp, nên cũng “lây” cái tinh thần Noel của ngợi Pháp, vì sau này các chủ đồ ngoại quốc lan đến nợc ta, thì các phong trào mừng lễ Noel vốn dĩ duy trì và còn phát triển thêm, nhất là theo chủ đồ Liên Xô.

Khi chủ đồ mới xuất hiện ở Việt Nam, lễ Noel rất được cộng đồng rôm rổ ở các thành phố, đặc biệt là ở Hà Nội: Noel, Tết Tây, lúc đó có ngợi nghĩ rằng: nó sẽ thay thế các Tết cũ truyền Việt Nam. Và thế là tinh thần tôn hóa Noel nhóm lên (ít là ở nợc ta, chủ phương Tây đã tôn hóa lâu).

Chủ đồ mới! Khi xưa mừng mới về lễ Noel! Không những được Tây hoá, mà còn quốc gia hoá.

Noel 1958

Hà Nội đã chủm có cái phong trào Liên Lễ Công Giáo. Có ông Bợi, ông Ngô Tất Hợ là nhợng tiêu biểu Công giáo trí thức tiên bợ. Ông Bợi từng xợng là Trùm xợ Nhà Thợ Lớn Hà Nội, đồng đồu nhóm cộng tiên bình dân, và dĩ nhiên là hung hăng.

Ở Phương Tây ngợi ta chủ chú ý cái lễ đêm Noel, bởi đó sẽ a soạn cộng quợt, đèn sáng cho lễ đêm, dợi sao lớn v.v... Việt Nam, thì các thành phố mới có vẻ rôm rổ vào lễ đêm. Ở Hà Nội, lễ đêm chủ ngợi ngoại quốc mới được vào nhà thợ. Ngợi Việt Nam cộng gợng đồ lễ âm thầm ở nhà Préau truyền Dũng Lễ.

Ngày 24-12-1958. Chính quyợn cho ngợi đến treo cộng, giăng cộng ở trước cửa Nhà Thợ Lớn. Dĩ nhiên là cộng Hội Thánh và cộng Quốc gia. Không bàn cho ai trong nhà thợ biệt, cộng thế đồng làm.

Lúc đó ngợi Công giáo đồ phòng các phong trào Công giáo thế thế tách rời khỏi Vatican, nhợ các nợc Cộng sản quen làm.

Tế đồng đem cộng quợt đến trang trí, không báo cho cha xợ, có ý nghĩa là chiếm nhà thợ. Mọi ngợi nghĩ thế. Đồ phương Tây lợi. Cha xợ Nhà Thợ Lớn, Cha Căn cho kéo thế thế cộng các chuông nhà

Hội Ký: Nhóm câu chuyện về mặt tối: Lễ Noel - Giáng Sinh

Tác Giả: +GM. Phaolô Lê Đức Tráng

Thứ Sáu, 11 Tháng 12 Năm 2009 10:34

thá trong vòng mặt tối ngáng há đá báo đáng. Cá đây đã đác mác, cha Chính Vinh trong Tòa Giám Mục cháy ra. Ngài nóng tính, tá tay giát các dây cá, trá lên thang giát các băng cá trác nhà thá.

Có ngái phán đái cha, vì cá tá do tín ngáng, ai làm gì thì làm. Cha Vinh bát chéo hai tay ra đằng sau, nói tá do thá này này. Nghĩa là tá do bá trái giát cánh khuáu. Chuông nhà thá cá réo lên, cho đán khi đáp hát cá quát, các băng khuáu hiáu.

Hôm đó Đức Khâm Sĩ Tòa Thánh - Đức Cha Dooley - ván cháa bá trác xuát, còn á Hà Nội. Ngài đáng ý vái viác phán áng cáa Công giáo.

Phái mặt mặt tối ngáng há, cuác xôn xao lán xán á trác cáa Nhà Thá Lán mái tan. Đây không phải là lán xán giáa chính quyán và nhân dân, mà là giáa ngái Công giáo vái nhau. Mặt bên: ngái Công giáo muán trung thành vái Giáo Hội Vatican, vâng phác Đức Giáo Hoàng. Còn bên kia là nháng ngái Công giáo tán bá, do chính quyán thúc đáy và láp ra.

Công giáo cáa nhà nác Xã Hội Chủ Nghĩa, dĩ nhiên theo chá nghĩa quác gia, không đi vái Đức Giáo Hoàng. Giáo Hội tá trá này đán đán bián chát, rái bián mặt.

á các nác xã hội chủ nghĩa, đáu có thành láp nhóm đó mặt cách chính thác, cháu sá chá huy cáa chính quyán.

á Việt Nam, ngái Công giáo hiáu rõ đáa vá vai trò cáa mình trong Giáo Hội, không tham gia vào hái đó, nên hái không đác thành láp cách chính thác, mà chá có nháng nhóm lát á thành phá lán nhá Hà Nội.

Sau vì cá lán xán ngày hôm đó á sân Nhà Thá Lán, Lễ Noel đác cá hành, vái lòng sát sáng, dĩ nhiên không phải cái sát sáng bá ngoài.

Vá tinh thán: ngái Công giáo tháy trung thành vái đáo lý và vái Tòa Thánh Rôma.

Bên ngoài: có những dấu chân can thiệp vào đời sống những chúng.

Trở lại thời: đã xong, những mối cái khó khăn rồi rồi bắt đầu.

Một tháng sau: Cha Vinh, Cha Căn bị gọi ra Tòa án Hà Nội, mấy người nghĩ là chuyện cớ nháo. Các cha sợ hãi. Những phiên tòa xét xử về việc đời không diễn ra một cách đơn giản. Trong tòa, ngoài đời, đâu đây đã được thu xếp chu đáo. Nghĩa là người có đời không được đến phiên tòa. Được phép không có người Công giáo thì tiếp đời nghe Tòa án, vì sợ có biến tình.

Đến trưa, Cha Căn về một mình, người thì ra, Cha cho biết tòa xử Cha sáu tháng án treo, còn Cha Vinh ba năm tù. Và tiếp tục bị giam ngay. Thế là thế đó Cha Vinh biết tích, không biết giam ở đâu. Sau này có tiếp thì trao đổi tiếp cho nhân viên nhà ngục, chứ không được trực tiếp.

Thế đó không tin tức gì về Cha Vinh. Bị giam ở đâu không ai biết. Ba bốn năm sau, nghe nói người đã qua đời thì tiếp Công Tráng, gần biên giới Trung Quốc(1).

Thời kỳ đó, các việc đời được đưa vào khuôn khổ đời sống. Có việc phải xin phép – thế này thế kia là phải báo cáo trước với Ủy Ban Nhân Dân.

(1) Sau này, được tin chính xác chết Công Tráng, nhưng có bia ghi trên ngôi mộ mà biết ngày đó – và hiện bốn chục năm sau – Câu chuyện về Cha Vinh ít ai nói đến. Nhưng đó, cũng cho người không thể đưa hài cốt ngày về Hà Nội. Nếu Chúa cho hiện thánh thì thế này có phép lạ. Chưa nói có phép lạ hiện nhiên. Những trường hợp như thế đời, không cần có phép lạ. Lúc này (2004) được nghĩ việc phong thánh chưa thu được tin về một xã hội, cái xã hội mà chính ngài chết trong đó, bởi xã hội đó và cho xã hội đó.